

Parcul Național Buila-Vânturarița a fost înființat prin H.G. Nr. 2151 / 30 nov. 2004 în urma demersurilor realizate de **Asociația Kogayon**.

Aceasta a fost înființată la începutul anului 2004 de un grup de studenți din Facultatea de Geologie și Geofizică a Universității din București, la care s-au alăturat și alți membri, studenți sau absolvenți ai unor facultăți din domeniul științelor naturale.

Buila-Vânturarița este o creastă calcaroasă de aproximativ 14 km lungime și 2 km lățime în punctele cele mai largi, orientată pe direcția NE-SV. Acest masiv a fost declarat Parc Național pentru valoarea peisagistică naturală deosebită și pentru ecosistemele montane aproape neatinse de intervenția umană. Parcul are o suprafață de 4168 ha și este situat pe teritoriul comunelor Costești, Bărbătești și al orașului Băile Olănești, întinzându-se de la vest de râul Bistrița până la nord-est de râul Olănești.

Proiectul
**“Porțile Parcului Național
 Buila-Vânturarița”**

ASOCIAȚIA KOGAYON
 247115 Costești, jud. Vâlcea
 Str. Costești nr.343
 Tel: +40.0723.071.648
 email: office@kogayon.com
 www.kogayon.ro

Parteneri:

Administrația P.N. Buila-Vânturarița
 Consiliul Județean Vâlcea
 Consiliul Local Costești
 Agenția de Turism EcoNatur Travel
 Asociația “Depresiunea Horezu”

Foto: Asociația Kogayon

Proiect finanțat de Fundația pentru Parteneriat și Asociația de Ecoturism din România

*Porțile
 Parcului Național
 Buila-Vânturarița:
 Natură și spiritualitate*

TRASEU de ECOTURISM

*Traseul: Satul Bistrița (550 m) - Cheile Bistriței Vâlcene
Valea Prislop - Cheile Costeștilor - Satul Pietreni (600 m).*

Descriere: Traseul pornește din satul Bistrița (4 km nord de satul Costești și 6 km față de DN 67). Traseul urmează firul tumultuos al râului Bistrița prin cheile pe care și le taie între pereții calcaroși ai Muntelui Arnota, formând unele din cele mai sălbatice și spectaculoase sectoare de chei din România și se continuă prin Cheile Costeștilor până în satul Pietreni.

Cheile Bistriței Vâlcene se remarcă prin frumusețea reliefului carstic cu pereți înalți, stânci, peșteri, prin cascade dar și prin flora și fauna deosebit de bogate în specii rare, protejate de lege. Au o lungime de circa 2 km și ating în sectorul cel mai îngust 4m.

La ieșirea Bistriței din chei se află

Mănăstirea Bistrița, ctitorie a boierilor Craiovești din 1490. Biserica este construită în stil neogotic, are aspect de catedrală, pictura fiind executată de Gheorghe Tătărescu în 1850. Din ctitoria Craioveștilor astăzi se mai păstrează doar **Biserica Bolnița** (1520-1521).

Mănăstirea Bistrița

Biserica Bolnița

Peștera Liliiecilor (Peștera Sf. Grigorie Decapolitul) se află pe versantul drept al Cheilor Bistriței la o altitudine de 630 m, accesul fiind facilitat de o potecă cu balustrade ce urcă din spatele Mănăstirii Bistrița (15 min). Înăuntrul acesteia se întâlnesc două biserițe din secolul al XVII-lea cioplite parțial în stâncă (Ovidenia și Sfinții Arhangheli).

Cheile oferă condiții pentru supraviețuirea celor mai importante dintre carnivorele mari europene: ursul, lupul, râsul. Dintre mamiferele mici se întâlnesc: pisica sălbatică, ierul de pădure, bursucul. Ierbivorele mari sunt reprezentate de capră neagră, cerb și căprior.

Rupicapra rupicapra

Traseul urmează drumul forestier prin chei și după 1 km se ajunge la **Peștera Urșilor**, aflată în versantul vestic, cu o intrare deosebit de impresionantă prin dimensiuni.

Stâncăriile calcaroase păstrează specii declarate monumente ale naturii: floarea de colț (*Leontopodium alpinum*), cetina de negi (*Juniperus sabina*), garofița albă (*Dianthus spiculifolis*), tisa (*Taxus baccata*), tulichină (*Daphne mezereum*), lâna caprelor (*Cerastium lanatum*) și peste 20 de specii de orhidee protejate de lege.

Diversitatea ecosistemelor forestiere din cadrul acestei zone este foarte mare datorită reliefului carstic și a climatului relativ blând cu influențe submediteraneene (păduri de fag și de amestec fag - molid).

Dianthus spiculifolis

După circa 2 km, valea Bistriței începe să se lărgască, trecem pe lângă Fântâna lui Chirachide și pe lângă câteva poiene, pentru ca la 4 km de la pornire să se ajungă la o confluență (pârâul Gurgui la vest și Bistrița la est) unde se află câteva cabane forestiere ("Între Râuri").

De aici începem un urcuș accentuat înspre est pe Valea Târnicioar. După 1 km de urcuș ajungem într-o șa în punctul cel mai înalt al traseului (900 m), de unde se poate admira creasta dintre Muntele Cacova și Muntele Piatra.

Urmează o coborâre în valea Costești și apoi pe aceasta în aval, trecând pe la Izvorul Priboi (500 m). Se coboară în continuare pe versantul estic al Cheilor Costeștilor; se găsesc aici atât păduri de fag și molid, cât și vegetație specifică stâncăriilor calcaroase - habitatul caprelor negre.

Cheile Costeștilor străbat masivul de la nord la sud având o lungime de 2 km. Traseul străbate aceste chei pe drumul forestier de deasupra lor. Datorită prăbușirilor masive, cursul râului Costești a fost acoperit de bolovani foarte mari și trene de grohotiș și s-au format mici lacuri de baraj.

Schitul 44 Izvoare se află la ieșirea râului Costești din Cheile Costeștilor. Cunoscut și sub numele de Schitul de sub Piatră, a fost construit de către egumenul Ștefan al mănăstirii Bistrița în anul 1701.

Altitudine maximă pe traseu: 900 m, astfel că la parcurgerea traseului se urcă 350 m pentru ca să se coboare apoi 300 m. Traseul poate fi străbătut din ambele sensuri și nu prezintă dificultăți deosebite. **Lungime:** 9,5 km. **Locuri de adăpost și popas:** Mănăstirea Bistrița, Cheile Bistriței - fântâna lui Chirachide, Între Râuri, Valea Prislop, Izvorul Priboi.